

Τα μυστηριώδη αγάλματα του San Severo στη Νάπολη

Τα μυστηριώδη αγάλματα του San Severo

Από τα πιο αινιγματικά τα αγάλματα του Σανσεβέρο !
Ποιά μυστικά κρύβονται κάτω από τα μαρμάρινα πέπλα που μοιάζουν
με αληθινό και διαφανές μεταξύ;

Κι όμως, το δίχτυ, δεν είναι αληθινό.

Είναι σκαλισμένο μάρμαρο!

Στη Νάπολη στο παρεκκλήσι τού Σανσεβέρο φιλοξενούνται κάποια παράξενα γλυπτά εξωπραγματικής πλαστικότητας και απaráμιλλου κάλλους. Τα γλυπτά σμιλεύτηκαν τον 18ο αιώνα και είναι ένας άλυτος γρίφος για ερευνητές και ειδικούς επιστήμονες. Τα αγάλματα είναι κατασκευαστικά αδύνατον να πραγματοποιηθούν γιατί κυριολεκτικά υπερβαίνουν τις πλαστικές ιδιότητες τού μαρμάρου ή τις δυνατότητες των ανθρώπινων εργαλείων!

Και πράγματι, η σινδώνη του «Κεκαλυμμένου Χριστού» τού Τζουζέπε Σανμαρτίνο και το πέπλο τής «Σεμνότητας» τού Αντόνιο Κοραντίνι αποτελούνται ούτε λίγο ούτε πολύ από... διαφανές μάρμαρο! Κυριολεκτικά!

Μάρμαρο που σμιλεύτηκε σε πάχος μόλις 2-3 χιλιοστών! Ο επισκέπτης μένει άναυδος, στην ιδέα ότι κάθε ένα από αυτά τα αριστουργήματα, κατασκευάστηκε εξ' αρχής από μάρμαρο. Αυτό φαίνεται αδιανόητο και στον πιο λογικό άνθρωπο! Είναι αδύνατον η σμίλη και τα άλλα εργαλεία ενός γλύπτη, να περάσουν μέσα στις πολλές πτυχές που σχηματίζει το δίκτυο και να το δημιουργήσουν».

Κι όμως τα αγάλματα είναι εκεί. Υπάρχουν ως ζωντανή απόδειξη. Έχουν και ένα κοινό

στοιχείο: οι γλύπτες που τα φιλοτέχνησαν δεν ήταν και τόσο διάσημοι ούτε διέθεταν κάποιες ξεχωριστές ικανότητες (που θα είχαν αποτυπωθεί και σε άλλα έργα τους). Και οι δυο τους όμως συνεργάστηκαν για την κατασκευή των γλυπτών με τον μεγάλο αλχημιστή Ραϊμόντο Ντι Σάνγκρο, τον επονομαζόμενο «Πρίγκιπα τού Σανσεβέρο»!

Όπως δε φαίνεται να προκύπτει από την διασωθείσα συμβολαιογραφική πράξη που συνήφθη στις 25/11/1752 μεταξύ τού Ντι Σάνγκρο και τού Giuseppe Sanmartino, η μαρμάρινη, εξωπραγματικής πλαστικότητας σινδόνη που καλύπτει τον «Κεκαλυμμένο Χριστό» κάποτε υπήρξε... ένα κανονικό βαμβακερό σεντόνι, ένα πέπλο κυριολεκτικά «απολιθωμένο», το οποίο βάσει κάποιας παράξενης αλχημιστικής μεθόδου, μετατράπηκε σε ένα λεπτό στρώμα μαρμάρου αναμεμιγμένο με καρμίνιο! Δηλαδή κανονική μεταστοιχείωση! Και να 'ταν μόνο αυτό;

Υπάρχει και μια άλλη απίστευτη δημιουργία τού διαβόητου αλχημιστή που προκαλεί σοκ:

«Δύο σιδερένιοι σκελετοί, ενός άνδρα και μιας γυναίκας που εκτός από τα σιδερένια οστά έχουν περιπλεγμένα γύρω τους με απίστευτη ακρίβεια το κυκλοφορικό σύστημα τού ανθρώπου, και αυτό όμως μεταλλικό! [...] Όποιος δει από κοντά το εκπληκτικό αυτό έργο, μένει έκθαμβος από την απίστευτη λεπτομέρεια με την οποία έχουν παρουσιαστεί όλες οι ανθρώπινες φλέβες και αρτηρίες! Ακόμη και οι μικρότερες και πιο ασήμαντες! [...] Αυτό που είναι πέραν πάσης αμφιβολίας είναι το ότι κανείς μεταλλουργός ή καλλιτέχνης, όση τέχνη και όσες γνώσεις ανατομίας και αν διαθέτει, δεν μπορεί ούτε σήμερα να κατασκευάσει ένα τέτοιο ακριβέστατο σιδερένιο αντίγραφο τού ανθρώπινου κυκλοφορικού συστήματος!»

«για το συγκεκριμένο έργο υπάρχουν κάποιες φήμες, προφανώς για τη συντήρηση της μυθολογίας του, οι οποίες λενε ότι:

"ο τρομερός πρίγκιπας εισάγοντας στο αίμα κάποια αλχημιστική ουσία, μετέτρεψε σε σίδηρο το αίμα και τα οστά ενός αληθινού ανθρώπινου σώματος τού οποίου τα υπόλοιπα στοιχεία όταν έλιωσαν άφησαν το σιδερένιο "υπόλοιπο" που βλέπουμε σήμερα!».

Σύμφωνα δε με τον θρύλο, ο «Πρίγκιπας τού Σανσεβέρο» ο οποίος «στην εποχή του θεωρήθηκε ένας σκοτεινός μάγος που προκαλούσε τρόμο στις λαϊκές μάζες, [...] αναζητούσε είτε “εθελοντές” είτε έβρισκε σώματα πολύ πρόσφατα πεθαμένων ανθρώπων και ασκούσε πάνω τους την τέχνη του!»

Principe Raimondo di Sangro di Sansevero

Υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις, ότι κατά την κατασκευή τους, εφαρμόστηκαν μέθοδοι που δεν είμαστε σε θέση να αναγνωρίσουμε και να εξηγήσουμε σήμερα.

Σύμφωνα και πάλι με την παράδοση (*διερευνητέο το ιστορικά αληθές της*) :
"Στα υπόγεια εργαστήρια του παλατιού του, ο Ραϊμόντο Ντι Σάνγκρο Σανσεβέρο στο Largo
San Domenico Maggiore, αφοσιώθηκε σε
πειράματα σκοτεινά και παράξενα, στα πιο διαφορετικά πεδία των επιστημών και των
τεχνών. Από τη χημεία και την υδροστατική,
ως την τυπογραφία και την μηχανική, πέτυχε καταπληκτικά αποτελέσματα και
χαρακτήρισθηκε «καταπληκτικός» από τους συγχρόνους του. Ωστόσο, όλοι φάνηκαν
πάντοτε εξαιρετικά απρόθυμοι να αποκαλύψουν τα «μυστικά» του και τις λεπτομέρειες για
τις εφευρέσεις του.

Ο πρίγκιπας μιλούσε πολλές ευρωπαϊκές γλώσσες, όπως επίσης αραβικά και εβραϊκά.
Κινήθηκε σε υψηλότερους κοινωνικούς κύκλους.
Ήταν μεγάλος θαυμαστής του Leonardo da Vinci: του εφευρέτη, επιστήμονα και ζωγράφου,
που ενδιαφέρθηκε για το ανθρώπινο σώμα,
αλλά επίσης και για την αλχημεία, αν και δεν έγινε ποτέ σαφές κατά πόσον αυτός άσκησε
την συγκεκριμένη τέχνη.

Στους επιστημονικούς κύκλους, ο Ραϊμόντο Ντι Σάνγκρο Σανσεβέρο είναι γνωστός ως

εφευρέτης: όντας ακόμη φοιτητής, εντυπωσίασε τους δασκάλους του με την κατασκευή ενός πτυσσόμενου μηχανισμού, σώζοντας έτσι μια σημαντική θεατρική παράσταση. Όπως ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι, είχε κι αυτός πάθος για τις πολεμικές μηχανές.

Είναι γνωστό ότι ο Ραϊμόντο Ντι Σάνγκρο ήταν ηγετικό μέλος του Τεκτονισμού. Ήταν, στην πραγματικότητα, ο επικεφαλής της ναπολιτάνικης Μασονικής Στοάς, μέχρι που τον αφόρισε η Εκκλησία. Περιέργως όμως, ο Πάπας Βενέδικτος ο XIV ανακάλεσε πολύ σύντομα τον αφορεσμό του. Για ορισμένους σχολιαστές, αυτό οφειλόταν στο γεγονός ότι ο Πάπας ανακάλυψε ότι όλες οι κατηγορίες εναντίον του πρίγκιπα ήταν προϊόν συκοφαντίας και φθόνου από τους εχθρούς και τους πολεμίους του. Για άλλους, ήταν απλώς το αποτέλεσμα πολιτικών ελιγμών που εφάρμοζε ο ποντίφικας, ενώ για κάποιους τρίτους ήταν το αποτέλεσμα μιας σκοτεινής συμμαχίας που συνήφθη μεταξύ των δύο ισχυρών εκείνων ανδρών.

Ο Ντι Σάνγκρο παραδόξως επίσης συνδέεται με τον κόμητα Καλιόστρο (Cagliostro), άλλη μια αινιγματική φυσιογνωμία και έναν από τους πιο διάσημους Τέκτονες, ο οποίος σύμφωνα με την παράδοση ήταν εμπνευστής του.

G. Sammartino

Το 1790, μπροστά σε ένα δικαστήριο της ρωμαϊκής Ιεράς Εξέτασης, ο Καλιόστρο ισχυρίστηκε ότι όλες οι γνώσεις του σχετικά με την αλχημεία (αυτή ήταν η κατηγορία που τον βάραινε), προέρχονταν από «έναν πρίγκιπα ο οποίος είχε ένα μεγάλο πάθος για τη χημεία» και πως εκείνος τον είχε διδάξει, πολλά χρόνια πριν στη Νάπολη.

Οι δικαστές δεν τον πίστεψαν και δεν έδωσαν καμία βαρύτητα στα λόγια του. Εν τούτοις,

κανένα στοιχείο σχετικά με αυτή τη δίκη δεν είναι διαθέσιμο! Όλα τα πρακτικά από τη δίκη χαρακτηρίστηκαν απόρρητα και μέχρι σήμερα παραμένουν εγκλωβισμένα στο εσωτερικό του Βατικανού...

Ο πρίγκιπας συνέχισε να πειραματίζεται στο κελάρι του παλατιού του, στο San Domenico Maggiore. Όμως οι φήμες για τα παράξενα πειράματα δεν μπορούσαν να καταλαγιάσουν.

Ανησυχητικοί ψίθυροι έλεγαν πως ο πρίγκιπας κωδικοποιούσε την εργασία του με παράξενα σύμβολα. Πιστεύεται μάλιστα ότι μέσα στην εκκλησία του Σανσεβέρο περιέχεται πράγματι μια κρυπτογραφημένη μασονική επιγραφή, ένα μήνυμα που πολλοί έχουν προσπαθήσει να ξεδιαλύνουν, πλην όμως ανεπιτυχώς.

Όταν εξετάζουμε το εκκλησάκι σήμερα, υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά που έχουν συμβολικές προεκτάσεις – πράγματα τα οποία εξηγούν οι ξεναγοί. Μερικά χαρακτηριστικά έχουν διπλή σημασία, που υποδηλώνουν ότι ο Ντι Σάνγκρο μπορεί να ήταν πράγματι γνώστης κάποιας απόκρυφης παράδοσης, αλλά οι ενδείξεις είναι σποραδικές και μερικές φορές αντιφατικές.

Στο τέλος της βόλτας στο εκκλησάκι, ο επισκέπτης οδηγείται κάτω σε ένα μικρό σπήλαιο. Τα αρχικά σχέδια δείχνουν ότι αυτό το δωμάτιο προοριζόταν για τον ενταφιασμό κάποιων ανθρώπων. Για άγνωστο λόγο όμως, το έργο δεν ολοκληρώθηκε.

Στο δάπεδο υπάρχει μια ορθογώνια μαρμάρινη πλάκα, φανερό ένδειξη ότι εδώ κάποτε είχε εναποτεθεί ο «Κεκαλυμμένος Χριστός» του Giuseppe Sanmartino. Ωστόσο εκεί μέσα, σε δύο γυάλινες προθήκες βρίσκονται οι παράξενοι σκελετοί ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Οι φλέβες και οι αρτηρίες και των δύο αυτών ατόμων, παραμένουν απολύτως άθικτες !

Ο σκελετός της γυναίκας, φαίνεται να έχει τα μάτια άθικτα, σχεδόν γυαλιστερά, αλλά με μια πραγματικά τρομοκρατημένη έκφραση. Αλλά αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι οι φλέβες και τα εσωτερικά της όργανα, τα οποία λογικά θα έπρεπε να διαλυθούν αμέσως μετά το θάνατο. Αντ' αυτού, παραμένουν σε άριστη κατάσταση αιώνες μετά.

Η καρδιά της διατηρείται ολόκληρη και μπορείτε να δείτε ακόμα και τα αιμοφόρα αγγεία μέσα στο στόμα της. Ήταν έγκυος και στην κοιλιά της, είναι ορατός ο πλακούντας από τον οποίο φαίνεται ο ομφάλιος λώρος που ένωνε το έμβρυο.

Πιστεύεται ότι χορηγήθηκε κάποιο είδος ενδοφλέβιας ένεσης με κάποια ουσία, η οποία κατά την είσοδό της στο κυκλοφορικό σύστημα, μπλοκάρισε τα αγγεία σταδιακά, μέχρι του σημείου που προκάλεσε και το θάνατο του θύματος. Σε αυτό το σημείο, η ουσία μπορεί να «μεταλλοποίησε» φλέβες και αρτηρίες, διατηρώντας τις, χωρίς αποσύνθεση.

Άλλοι αναφέρουν ότι η μέθοδος διατήρησης πραγματοποιήθηκε σε πτώματα, αλλά ωστόσο, το αίμα δεν ταξιδεύει σε ένα νεκρό σώμα, πολλαπλασιάζοντας έτσι το μυστήριο.

Εάν σε όλα αυτά προσθέσουμε και το όνομα του Αλχημιστή, το: di Sangro που ετυμολογικά τουλάχιστον παράγεται από το ισπανικό sangre (αίμα), και που παραπέμπει εύκολα σε προσωνύμιο ανθρώπου που ήξερε τα πάντα σχετικά με το αίμα και την κυκλοφορία του, τότε το μυστήριο όχι μόνο μεγαλώνει αλλά γίνεται και έντονα ανησυχητικό.

Αλλά αυτό δεν είναι και το μόνο πρόβλημα... Η σύριγγα που θα έπρεπε να πραγματοποιήσει την υποδόρια ένεση, εφευρέθηκε εκατό χρόνια αργότερα από έναν χειρουργό της Λυών, τον Carlo Gabriele Pravaz (1791-1853)!

Δεν είναι λοιπόν περίεργο που κουτσομπολιά και άγριες φήμες, ξέσπασαν στη θέα των συγκεκριμένων σκελετών.

Κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι ο Ραϊμόντο Ντι Σάνγκρο «ήταν μάγος και διαβολικός αλχημιστής που άρπαζε ανθρώπους, με σκοπό να εκτελεί ειδεχθή πειράματα στους οργανισμούς τους».

Και κάτι τελευταίο: Υπάρχει μια μικρή "ανωμαλία" στον Χριστό που καλύπτεται με το πέπλο, καθώς πάνω από το ρουθούνι του, διακρίνεται μια μικρή εσοχή ως εάν η σινδώνη να έχει διηθηθεί από την ανάσα κάποιου που προσπαθεί να εισπνεύσει εναγωνίως αέρα.

Αυτός που χρησίμευσε ως μοντέλο για τον Ιησού, ήταν ζωντανός, εκείνη τη στιγμή, προσπαθώντας να ανασάνει, ή νεκρός;

Πέθανε στις 22 Μαρτίου του 1771, «από μια ξαφνική ασθένεια που προκλήθηκε από τα πειράματά του».

Κατά τη διάρκεια μιας μακράς νύχτας που πέρασε στο εργαστήριό του, εισέπνευσε κατά πάσα πιθανότητα,

ή κατάπιε κάποια τοξική ουσία,

η οποία όμως αυτή τη φορά απέβη φονική. Η σαρκοφάγος του, ωστόσο, δεν περιέχει το σώμα του !!

Κάποιος το έκλεψε. Άγνωστο όμως γιατί...